

รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงของการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต หรือผลประโยชน์ทับซ้อน กรมสุขภาพจิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

1. หลักการและเหตุผล

1.1 ปัจจุบันการทุจริตในประเทศไทยมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruptions Perceptions Index : CPI) ในช่วงที่ผ่านมา คะแนนของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 คะแนนมาตลอด โดยในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีระดับคะแนน CPI 36 คะแนน โดยอยู่ในลำดับที่ 101 จาก 180 ประเทศ ส่งผลถึงภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นต่อต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย และจากยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้กำหนดเป้าประสงค์ในการเพิ่มระดับของค่าดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศไทยสูงกว่าร้อยละ 50 และเพื่อให้ เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้นำเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) มาใช้ในการประเมินการดำเนินงานของส่วนราชการ ซึ่งเป็นเกณฑ์ประเมินผลที่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐยกระดับให้โปร่งใสและต่อต้านการทุจริตในองค์กร โดยการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการให้ความรู้ตามคู่มือประมวลจริยธรรมเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน

1.2 การมีผลประโยชน์ทับซ้อนถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรม โดยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนทำให้เกิดการละทิ้งคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลางและความเป็นธรรม จนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวมและผลประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบันและสังคมต้องสูญเสียไป โดยผลประโยชน์ที่เสียไปอาจอยู่ในรูปแบบของผลประโยชน์ทางการเงิน คุณภาพการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคม รวมถึงคุณค่าอื่น ๆ อย่างไรก็ตามท่ามกลางผู้ที่จงใจกระทำความผิด ยังพบผู้กระทำความผิดโดยไม่รู้เจตนาหรือไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวอีกเป็นจำนวนมาก จนนำไปสู่การถูกกล่าวหา ร้องเรียนเรื่องทุจริตหรือถูก ลงโทษทางอาญา ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้น และยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาล และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

1.3 การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น ในเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) จึงได้มีการประเมินในด้านการต่อต้านการทุจริตในองค์กรเกี่ยวกับการดำเนินงานเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนของหน่วยงาน ให้มีการดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อกำหนดเป็นมาตรการในการป้องกันการทุจริต การบริหารงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้กรมสุขภาพจิต จึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในกรมสุขภาพจิต และกำหนดมาตรการ กลไกหรือแนวทางในการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของกรมสุขภาพจิตด้วย

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) หมายถึง ความทับซ้อนกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์สาธารณะที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งเป็นสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่และได้ใช้อิทธิพลตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ส่วนตัว โดยก่อให้เกิดผลเสียต่อผลประโยชน์ส่วนรวม มีหลากหลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่ในรูปแบบของตัวเงินหรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ในรูปตัวเงินหรือทรัพย์สินที่มีลักษณะอื่น ๆ อาทิ เช่น การแต่งตั้งพรรคพวกให้มาดำรงตำแหน่งในหน่วยงาน หรือตัดสินใจให้ญาติพี่น้องหรือพวกพ้องเข้ามามีส่วนร่วมในประโยชน์สาธารณะโดยมิชอบ ทำให้ส่งผลเสียต่อส่วนรวม

การวิเคราะห์ความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่ระบบในการบริหารปัจจัยและการควบคุมกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน ประเภทของความเสี่ยง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ คือความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ และการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ไม่เหมาะสม รวมถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบาย เป้าหมายกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร ภาวะการแข่งขัน ทรัพยากรและสภาพแวดล้อม อันส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร

2) ความเสี่ยงด้านการเงิน คือความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพและไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์กร เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เป็นต้น สืบเนื่องจากการขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุมและการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณและการเงินดังกล่าว

3) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน คือความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือผล การปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากกระบวนการภายในขององค์กร/กระบวนการเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้/บุคลากร/ความเพียงพอของข้อมูล ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กร

4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัยหรือความไม่ครอบคลุมกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ รวมถึงการดำเนินการนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน

สาเหตุของการเกิดความเสี่ยง อาจเกิดจากปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ

1) ปัจจัยภายใน เช่น นโยบายของผู้บริหาร ความซื่อสัตย์ จริยธรรม คุณภาพของบุคลากร และการเปลี่ยนแปลงระบบงาน ความเชื่อถือได้ของระบบสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและเจ้าหน้าที่บ่อยครั้ง การควบคุมกำกับดูแลไม่ทั่วถึง และการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับของหน่วยงาน เป็นต้น

2) ปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ การเปลี่ยนทางเทคโนโลยี หรือสภาพการแข่งขัน สภาวะแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง เป็นต้น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน จึงหมายถึงกระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัย และควบคุมกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อลดเหตุ หรือโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ อันเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการทุจริต กล่าวคือ ยังมีสถานการณ์หรือสภาวะการณ์ของการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมมากเท่าใด ก็ยังมีโอกาสก่อให้เกิดหรือนำไปสู่การทุจริตมากเท่านั้น

2. การวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการทุจริตในความโปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

กลุ่มคํมคุมครองจริยธรรมกรมสุขภาพจิต ได้ศึกษาปัญหาและแนวโน้มโอกาสในการเกิดการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐของกรมสุขภาพจิตจากรายงานผลการตรวจสอบภายในของปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 พบความเสี่ยงใ้การเกิดการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจสอบภายในภาพรวมของกรมสุขภาพจิต ดังนี้

3. ตารางวิเคราะห์ความเสี่ยง

ประเด็นความเสี่ยง	โอกาส/ความเสี่ยง การทุจริต	ประเภทความเสี่ยง การทุจริต		สถานะความเสี่ยง			
		Know Factor	Unknow Factor	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
1. กระบวนการตรวจสอบ การจัดซื้อจัดจ้างตาม ระเบียบและการเบิก จ่ายเงินตามระเบียบ	1.1 เอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้างไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง	✓				✓	
	1.2 หลักฐานการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ กำหนด	✓				✓	
	1.3 การเบิกจ่ายค่าตอบแทนใช้ระเบียบเบิกจ่ายไม่ ถูกต้อง	✓				✓	
	1.4 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางฝึกอบรม/ สัมมนา ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบ	✓					✓
2. กระบวนการบริหารคลัง ยาและเวชภัณฑ์ที่มีไซยา	2.1 การบันทึกข้อมูลด้านจ่ายในบัญชีคุมไม่ตรงกับ ใบเบิก	✓				✓	
	2.2 การบันทึกบัญชีคุมวัสดุการแพทย์ยังไม่ครบถ้วน ถูกต้องทุกรายการ	✓				✓	
	2.3 การเบิกยาไปใช้ไม่ได้จัดทำใบเบิก	✓					✓
	2.4 ไม่ได้ติดตั้งกล้องวงจรปิดในคลังยาตามแนว ทางการพัฒนาคลังยาของกรมสุขภาพจิต	✓					✓
	2.5 มีการสุ่มตรวจนับยาในคลังกับยอดคงเหลือใน บัญชีคุม แต่ไม่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร	✓			✓		
	2.6 เจ้าหน้าที่คุมคลังยา กับเจ้าหน้าที่ทำบัญชีคุมยา เป็นบุคคลเดียวกัน	✓			✓		
3. กระบวนการบริหารร าชการ	3.1 บันทึกข้อมูลในใบขออนุญาตใช้รถไม่ครบถ้วน	✓			✓		
	3.2 มีบันทึกการใช้รถ แต่ไม่มีใบขออนุญาตใช้รถ	✓			✓		
	3.3 มีการจัดทำรายงานการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง แต่บันทึกรายละเอียดยังไม่ครบ	✓			✓		
	3.4 ไม่ได้กำหนดเกณฑ์การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของรถ	✓				✓	
	3.5 ไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด	✓				✓	
	3.6 รถของหน่วยงาน ยังไม่ได้พ่นสีตราเครื่องหมาย ประจำกรม เป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ กำหนด	✓				✓	
	3.7 ไม่จัดทำประวัติการซ่อมบำรุงรถยนต์	✓			✓		

ความหมายของสถานะความเสี่ยงตามสีไฟจราจร มีรายละเอียด ดังนี้

- สถานะสีเขียว : ความเสี่ยงระดับต่ำ
- สถานะสีเหลือง : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถให้ความรอบคอบระมัดระวัง ในระหว่างปฏิบัติงานตามปกติควบคุมดูแลได้
- สถานะสีส้ม : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน หน่วยงาน ภายในองค์กร มีหลายขั้นตอน จนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจเข้าควบคุม ข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ
- สถานะสีแดง : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จัก สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิด หรือสม่ำเสมอ

จากตารางวิเคราะห์ความเสี่ยง สามารถจำแนกความเสี่ยงได้ออกเป็น 4 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลางและต่ำ โดยสามารถสรุปข้อมูลการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ กรมสุขภาพจิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ได้ดังตารางด้านล่างนี้

ความเสี่ยงระดับสูงมาก	จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยง มีมาตรการลด ประเมินซ้ำ หรือถ่ายโอนความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง 1) กระบวนการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบและการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบ - การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางฝึกอบรม/สัมมนา ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบ 2) กระบวนการบริหารคลังยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา - การเบิกยาไปใช้ไม่ได้จัดทำใบเบิก - ไม่ได้ติดตั้งกล้องวงจรปิดในคลังยาตามแนวทางการพัฒนาคลังยาของกรมสุขภาพจิต
ความเสี่ยงระดับสูง	จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยง และมีมาตรการลดความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ปัจจัยความเสี่ยง 1) 1) กระบวนการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบและการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบ - เอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้างไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง - หลักฐานการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด - การเบิกจ่ายค่าตอบแทนใช้ระเบียบเบิกจ่ายไม่ถูกต้อง 2) กระบวนการบริหารคลังยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา - การบันทึกข้อมูลด้านจ่ายในบัญชีคุมไม่ตรงกับใบเบิก - การบันทึกบัญชีคุมวัสดุการแพทย์ยังไม่ครบถ้วน ถูกต้องทุกรายการ 3) กระบวนการบริหารรถราชการ - ไม่ได้กำหนดเกณฑ์การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของรถ - ไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด - รถของหน่วยงาน ยังไม่ได้พ่นสีตราเครื่องหมายประจำกรม เป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด

แบบรายงานการประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

หน่วยงานระดับกรม.....กรมสุขภาพจิต.....

ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต	ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล
<p>เหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริต</p> <p>๑. เอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้างไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง</p> <p>๒. หลักฐานการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด</p> <p>๓. การเบิกจ่ายค่าตอบแทนใช้ระเบียบเบิกจ่ายไม่ถูกต้อง</p> <p>๔. การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ผิดกรอบ/สัมมนา ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบ</p>	<p>กระบวนการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบ และการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบ</p> <p>มาตรการ/กิจกรรม/แนวทาง</p> <p>๑. จัดการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านบริหารงานคลัง (ด้านการเงินบัญชีและพัสดุ) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการบริหารงานงบประมาณ การตรวจเอกสารเบิกจ่าย รวมถึงการบริหารงานด้านจัดซื้อจัดหาพัสดุ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน</p> <p>๒. มีการรวบรวมระเบียบที่เกี่ยวข้อง และจัดทำเป็นคู่มือฉบับย่อ เพื่อแจกจ่ายให้กับผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>๓. เพิ่มการควบคุม การกำกับติดตามโดยหัวหน้ากลุ่มงาน / ฝ่าย</p> <p>๔. ผู้บริหารของหน่วยงาน เน้นย้ำความสำคัญของการควบคุมภายใน การควบคุมความเสี่ยง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ และบทลงโทษสำหรับผู้ละเลยการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๕. มีระบบการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การป้องกันการทุจริตด้วยการควบคุมภายใน</p>
<p>เหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริต</p> <p>๑. การบันทึกข้อมูลด้านจ่ายในบัญชีคุมไม่ต้องกับใบเบิก</p> <p>๒. การบันทึกบัญชีคุมวัสดุการแพทย์ยังไม่ครบถ้วน ถูกต้องทุกรายการ</p> <p>๓. การเบิกยาไปใช้ไม่ได้จัดทำใบเบิก</p> <p>๔. ไม่ได้ติดตั้งกล้องวงจรปิดในคลังยาตามแนวทางการพัฒนาคลังยาของกรมสุขภาพจิต</p> <p>๕. มีการสุ่มตรวจนับยาในคลังกับยอดคงเหลือในบัญชีคุม แต่ไม่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>๖ เจ้าหน้าที่คุมคลังยา กับเจ้าหน้าที่ทำบัญชีคุมยา เป็นบุคคลเดียวกัน</p>	<p>กระบวนการบริหารคลังยาและเวชภัณฑ์ที่มีไชยา</p> <p>มาตรการ/กิจกรรม/แนวทาง</p> <p>๑. กำชับให้มีการจัดทำบัญชียาและเวชภัณฑ์ที่มีไชยาให้ครบทุกรายการ และบันทึกให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>๒. กำชับให้การเบิกยาและเวชภัณฑ์ที่มีไชยาทุกครั้ง ต้องมีใบเบิกเพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายออกจากคลัง เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>๓. หน่วยงานต้องเพิ่มกิจกรรมควบคุมภายในเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการที่วัสดุคงคลังไม่ครบตามบัญชีคุม หรืออาจสูญหาย หรือมีการเพิ่มความถี่ในการสอบทานวัสดุคงคลัง กับบัญชีคุมวัสดุ เพื่อให้มียอดคงเหลือถูกต้องตรงกัน หากมีข้อผิดพลาดจะได้ค้นหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขและป้องกันมิให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวอีก และในการสอบทานต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแสดงให้เห็นการสุ่มตรวจสอบจริง</p> <p>๔. หน่วยงานเพิ่มการสุ่มตรวจนับยาและเวชภัณฑ์ที่มีไชยา โดยหัวหน้ากลุ่มงาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย โดยความถี่ในการสุ่มตรวจให้พิจารณาตามความเหมาะสม และจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเก็บไว้เป็นหลักฐาน โดยระบุรายการที่สุ่มตรวจพร้อมลงชื่อและวันเดือนปีที่ตรวจสอบ</p>

	<p>๕. ให้หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดในคลังยา เพื่อเป็นการป้องกันการ ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการมีผู้ที่มีได้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไป หากยาและ เวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาสูญหายจะได้ใช้ประโยชน์ในการติดตามได้</p> <p>๖. ผู้บริหารของหน่วยงาน เน้นย้ำความสำคัญของการควบคุมภายใน การควบคุม ความเสี่ยง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ หน้าที่ และบทลงโทษสำหรับผู้ละเลยการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๗. มีระบบการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การป้องกันการทุจริตด้วยการควบคุม ภายใน</p>
<p>เหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริต</p> <p>๑. บันทึกรายละเอียดในใบขออนุญาตใช้รถ ไม่ครบถ้วน</p> <p>๒. มีบันทึกการใช้รถ แต่ไม่มีใบขออนุญาต ใช้รถ</p> <p>๓. มีการจัดทำรายงานการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง แต่บันทึกรายละเอียดยังไม่ครบถ้วน</p> <p>๔. ไม่ได้กำหนดเกณฑ์การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ของรถ</p> <p>๕. ไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมการใช้น้ำมัน เชื้อเพลิงตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด</p> <p>๖. รถของหน่วยงาน ยังไม่ได้พ่นสีตรา เครื่องหมายประจำกรม เป็นการปฏิบัติที่ไม่ ถูกต้องตามระเบียบกำหนด</p> <p>๗. ไม่จัดทำประวัติการซ่อมบำรุงรถยนต์</p>	<p>กระบวนการบริหารราชการ</p> <p>มาตรการ/กิจกรรม/แนวทาง</p> <p>๑. กำชับให้เมื่อมีการนำรถราชการออกไปใช้ ต้องมีการบันทึกรายละเอียดในบันทึก การใช้รถทุกครั้ง โดยบันทึกให้ครบถ้วนถูกต้องทุกช่อง เพื่อเป็นประโยชน์ในการ ตรวจสอบรายละเอียดการใช้รถยนต์ และถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓</p> <p>๒. กำหนดให้การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ผู้ต้องใช้รถต้องระบุรายละเอียดการขอให้ ชัดเจน ครบถ้วน เช่น เวลาไป-กลับ สถานที่ไป เป็นต้น และเจ้าหน้าที่งาน ยานพาหนะต้องตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อเป็นการควบคุมภายในที่ดี เป็นการปฏิบัติให้ อยู่ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ด้วย</p> <p>๓. หน่วยงานต้องกำหนดเกณฑ์การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของรถแต่ละคันทุก ปีงบประมาณ เพื่อให้ทราบถึงความสิ้นเปลืองของการใช้น้ำมัน หากพบว่ามีความ แตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาก ต้องทำการวิเคราะห์หาสาเหตุและทำการแก้ไข ต่อไป</p> <p>๔. กำชับติดตามให้รถส่วนบุคคลทุกคนต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้รถราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งกำหนดให้รถ ส่วนกลางทุกคันมีตราเครื่องหมายประจำส่วนราชการ และเป็นไปตามหนังสือ กรมสุขภาพจิต ที่ สธ ๐๘๔๐/ว๔๙๗๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง วิธี ปฏิบัติการติดตามส่วนราชการสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคล</p> <p>๕. หน่วยงานต้องจัดทำประวัติซ่อมบำรุงของรถแต่ละคัน และบันทึกให้เป็นปัจจุบัน เพื่อถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓</p> <p>๖. ผู้บริหารของหน่วยงาน เน้นย้ำความสำคัญของการควบคุมภายใน การควบคุม ความเสี่ยง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ หน้าที่ และบทลงโทษสำหรับผู้ละเลยการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๗. มีระบบการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การป้องกันการทุจริตด้วยการควบคุม ภายใน</p>